

על שם מהרי"ץ זוקל
אנון רבני תימן ותפארתם
לענין קדשא ב"ה
ויתריהם יד קדשו

קונולת אדריכל

בעריכת
א. שלמה

נא לשמר על קדושת הגילון,
ולהකפיד לחלקו לאחר התפילה

על שם מהרי"ץ זוקל - גאון רבני תימן ותפארתם

ועל אמוןכם אני סומך. חילתה
על כבודכם להסתיר איה דבר.
וכבר ידעתם כמה גיעיות יגעהו
לזכות הציבור הייז' בהם. ולכן אם
תראו איה דפי ספר שנטקלקל,
צרכיכים אתם לחדש אותם

מטען דברים שנאמרו מפי הגאון הרב יצחק רצאבי שליט"א בבייחנ"ס
דברי קהلت" בני ברק לרוגל יומא דהילולה ה-194 ל מהרי"ץ זוקל

משלקה.ומי יהוש להם חוץ מכם. וכוי וכוי.

בסוף הצוואת הוא נטון משנה תוקף לציוויל אלו בו הלשון: "גוזויה בכח התורה
(עשה חרם, גוירה) על כל המבקש צדדים לבטל מהצואה כלום. והוא ינחנו
במעגלי צדק".

מהרי"ץ לא השאיר ירושה
גשנית, הוא השאיר לנו ירושה
רווחנית. אנחנו עומדים על
הביטויים האלה, שאין ידוע
לهم אם ורע. שמייסתו אומר
להנaging, והוא עבד. מנהיגות
לעומת התבטלות. איפה נשמעו
בדבר הזה?

אשר נשיא יחתא
לעומת זאת, מנהיגותו לא
חת של מהרי"ץ בא להכדי
ביטוי במקורה הבא, ומעשה
שהיה כך היה:

לפני נשיא הקהילה במונו, באו
אנשי לדין, ואחד מבני עליון
נמצא על-ידי נשיא הקהילה
קשה ותעליב אותו בובתו
את אביו המנוח שכבר נטלק
לעולם, עד שיצא בוכה מרובה
צער.

כשנודע זאת למהרי"ץ, שלח
מכتب לנשיא הקהילה, וכך
כתב לו: אתה מוכחה לאלכת
לבית החיים לבקש מהילה על
קבר אביו. עניין זה נתגלת לנו
המקרוב בספר כתב-ידי בשם
לוויות חז". נביא או מותך

דבריו: "קבלתי מפי ישיש, הרדור"ץ (ר' רוד רצאבי, תלמידו של מהרי"ץ) ראה כמה
קרובה והורשתה שהיתה לראשונים תקופה להסתאים: פעם אחת במן נשיאות כבוד מוריינו
ר' שלום הכהן המכונה אלואסטא אלעלאקי, מרוב אהבותו למקומים ומלעלת כבוד
ונשיאותו, היה דורו מובטח שהקץ של הגללה תהיה ביוםיו (היתה הרגשה שזה דור
שלימות, דור שכלו וכו'). יום אחד נתרבות דברי משפטו לאדם אחד, כמעט ח'ז'
יצא דבר ביזוי לאביו הנפטר, שאביו כבר נטלק והנשיא פגע באבי התובע או
הגבטע). מtopic עדרת החקם שהיה חמת מלך, הילך בעכבי גדול. ואנו נודע ענין זה
לכבוד מהרי"ץ וב"ע אב"ד זום והדר דורם, תקופה נורעת לבן על המאורע שנעשה
מכבוד הדור. הנfine ידו מהרי"ץ וכותב לקראותו: מי דכתיב אשר נשיא יחתא? ר' רוד
הרבר המופלג שלא נאמר "אם" נשיא יחתא בלשון ספק כמו בقولם. "ואם" כל
עדת ישראל ישטי, "ואם" נפש את תחטא בסગנות, אלא "אשר" נשיא. כלומר, מוחמת
הנשיאות בודאי תהיה לו שגגה להקנית בדיבורו על איה המשך בעמ' 3

רצינו ליחסו כמה דברים על
המניגות של מהרי"ץ. יש מנגדו
ויש מנגדו. יש אדם שרצה בתורת
מנהיג שמשוע מה ציבור רצתה,
והוא לא עשה נגד הציבור. משה
רבינו אמר ליהושע, "כי אתה
תבו את העם הזה". ואח"כ נאמר "כי אתה תביא את העם הזה". אם אתה הולך
איתם מה טוב. אבל יש מצב של תביא - טול מקל והך על קדרם.
משה רבינו מדריך את יהושע איך לחיות מנהיג: אם ישמעו לך - תבוא איתם,
תלך איתם יתה. אבל אם יעשו בעיות - טול מקל. דבר אחד לדור, ולא שניים או
שלושה דברים לדור. אתה המנהיג ועל משה רבינו התורה מעידה "והאיש משה
ענו מאי הכל האדם אשר על
כל פני הארץ".

צוואתו הרוחנית
למהרי"ץ יש צוואתו מאי
מרגשת לבניו. חלקה ירוע
ומודפס בכמה ספרים, וחלק
לא מפורסם.

מהרי"ץ פותח את צוואתו בו
הלשון:

"אליכם המצויה הזאת בני
היום. חוק כתורה ואמצו
במעשים טובים וקו אל
ד".

בהמשך, מתיחס מהרי"ץ
לבית הכנסת אותה יסד. בבית
הכנסת הוה הייתה ישיבה
שהתקבצו בה ראשי תלמידי
החכמים, ומهم יצאה תורה
והוראה לכל קצוי תימן. זו
הישיבה שמהרי"ץ מoxicir
בכמה מקומות. אין זו ישיבה
במושגים של זמננו, אלא כמו
שהיה בכל הדורות.
וכאן מהרי"ץ מורה לבניו
דרך מופלאה בהנהגה עם
הציבור: "צריך שתתדעו" (ראו
איך הוא מדריך את הבנים שלו להניעו לתהnia את בייחנ"ס, ותתפללו): תעשו עצמאם
ascaופה הנדרשת ותחשבו הקלה לאדרנים לכם ואתם לעדדים להם. ואפלו
קטן שבכבוד לפי מחשבתכם, דעו שהוא אדון לכם. וכל כל דבר שהרישות
בכל צרכי ועניני בייחנ"ס מוצאה ומובאה, הכל על פיהם יחנה וישון, כי
שכינת אל על דראש, והסכמת הסכמת שכינה. ובזה יהיה שלום פרוס על
הכל".

מהרי"ץ הכרד את האופי של הציבור שלנו, והוא הבן שווה "לאילך" אחרית, חייבים
ל להיות אסקפה הנדרשת. מפליה.

בהמשך, מנהיג מהרי"ץ את בניו בטיפול בספריה התורה וספריה הקידש: "מעניין
ספר תורה שלಹקדש, הכל גליוי לכם מספרם. גם ספרי הלימוד גליוי וידועם לכם,

שמה של מצוה הבהיר אוריה גמליאל הי"ו - זכרון יעקב

ברכותך דר' ל' ע"ב: מרד בירה דרבינא עמר הילולא לבדה. חונחו לדרבנן דהו קברתי טבא. איתי כסא דמוקרא בת ארבעה מהו וויתר קמי'יו, ואעכיזבו. רב אש' עבד הילולא לבדה. חונחו לדרבנן דהו קברתו טבא, איתי כסא דזונחתא תורה תבור קמי'יו, ואעכיזבו. וקשה, איך עשו כן רב אש' ומר' בריה דרבינא, האל בתוספתה ברוכת פ"ב הל' כ"ב כתוב "הכל הוקן אומה, אל תיראה ערום אל תיראה להלוב וכוכי, אל תיראה שוחק אל תיראה בוכה, שנאמר עת לבוכות עת לשוחק" ע"כ.

וב"חכמי דור" שם מבאר "...וכו לא למד לשלוחין בין הבוכרים, אלא אפשר לבקש בין השוקרים ס"ד ומוטר משם שבא לבלול השוחק מהם, מ"מ אסור לשנות משאר אנשים, דמחי' כיורה". וא"כ איך ביטול ר' באשי ומר' בריה דרבינא את השוחק מחכמים?

ונראה לתרץ, שכ' מה שאמר היל' הוקן, וה לסתם אמר. אבל בת"ח ק"יל דלא חיישין-li ליהרא. וכמו שכחוב בברכות דר' י"ז ע"ב: "דתן, מקום שנחג לעשות מלאכה בתשעה באב, עוזין, מקום שנחג שלא לעשות, אין עוזין, וככל מקום ת"ח בטלים", ולא חיישין-li ליהרא. וכן בב"ק נ"ט ע"ב בעמזה דאליעזר זעירא עי"ש. וכיון שכך, היה מוטר לר' אש' ומר' בריה דרבינא לבלול השוחק מהם.

ואפשר לומר עוד, עי"ש נבנין את עניין איסור השוחק, שבגמ' שם כתוב: "אסור לאדם שילא פיו שוחק עוד, ומעתה נוכל לבואר, שהיל' הוקן והוא שול' יטול השוחק בשמה של מצווה אף שוחוק הרבה. ולא יראה והוא בעצמו לחושש ולבטל השמחה מהם. והיל' הוקן יזכיר בשמה של מצווה כשמחת חתן וכלה, שאם בשמחה שانيا של שול' הא לא יאמר היל' הוקן שלא יטול. ואסור רואה אדם את חבריו ר' אח' עורה לא יריךונו מהו? "שוחק וקהלת ראש שהה לא ביטול. ועל רחך שידר בשמה של מצוות, וכל וה בומנו של היל' שהה לפניו הרבן הכתיב, מילא מי שמרבה בשמה היא זה שוחק בין האבלים. ושל מצווה למפעס מפעני האבלות, מילא מי שמרבה בשמה היא זה שוחק בין האבלים. ולכן יוכל ר' באשי ומר' בריה דרבינא לבלול השוחק מהם. ובמו' שאמר היל' הוקן אל' תיראה שוחק".

בחורים המערוניים לפורסם תירושי תורה במדור זה, ישלו לתק. 1917 בני ברק, ויצינו: "עובר שיחtan של בנימ". אין המרכיב מתחייב לפורסם כל מאמר שיתקבל.

ספרת העומר הרב שמיריה יונה שליט"א

הרחמן יחויר עבודת בית המקדש למקומה ב Maherha בימינו ואמרו Amen. בהאי לשנה, קשה, מהו "לטקה". וכי יש עבודת בית המקדש שאינה במקומה? היה לנו לומר "הרחמן יחויר עבודת בית המקדש ב Maherha בימינו וכו'".

וסביר היהeti לומר גם היום יש בוגמת עבודת בית המקדש, והיא בוצרת "ונשלמה פרים שפטינו", בבחינת "ונשלמה פרים שפטינו". ועובדת זו מחלוקת משנית, והיא התפללה, בבחינת "ונשלמה פרים שפטינו". ועובדת זו מחלוקת מופורת ב妣יפות עם בני ישראל בכל מקום מהם, ומבקשים שתוחזר העבדה למקומה, הינו למקום המקדש עי' הקרבנות הקרבנות.

אמנם הג' רצאי שליט'א אמר לי דליידן אפשר לתרץ ואת עפי' מה שהביא מהרי' בפיrost התפללה במוסף לפשת, שביהם'ק לא חרב אלא העלה מלacci הרשות בשלמות, והשדים בנו בגין אחר במקומו. וצריך להוסיפה עפי' הגם' שליח מנוחות: מזבח בניו ומיכאל שר הגודל מקריב עליי קרבן. ובתוס' שם יש מי שאומר בבשים של אש. והינו דיש ממש עבודת בהט'ק' במעלה ויש הקרבנות, ומבקשים שתוחזר עבודה זו למקומה בב'א.

מוסף לג' רגליים

"ומפני החטינו גלינו מארצנו ונתרחק מעלה אדמתנו. ואין אנו יכולים לעלות לראות להשתחותות" וכו'.

וקשה, דפשיטה שהגולה מארצנו מתרחק מעלה אדמתו, ומאי אתה לאשומעין בו הכהילות?

והנרא בעז'ית, דתגה דין הוא (פסחים ח). מי שאין לו קרקע, פטור מראה. ועי' Tos' פסחים ג' ע"ב, דמי שנמצא בחו'ל ג'כ' פטור מן הראה. ולפי' א"ש הכא דין זה סיפור דברים בעלם אלא דמתמת שני דין אין אנו יכולים לעלות ולראות. הרא דגלוינו מארצנו, והדין הוא דמי שהוא בחו'ל פטור מן הראה, וב', דעתך נתרחקנו מעלה אדמתנו, ואין לנו קרקע.

הלכות חג השבעות

א. תפילה ערבית של ליל שבועות (ובח'ל בליל) א') יש אמורים שאין להתפלל אלא בצתת הכוכבים, כדי שלא יחסר אפילו מעט ממנ'טימי הספירה משום שנאמר שבע שבתות תמיימות תהינה. אבל מהרי' פסק להסוברים שאין צריך להקפיד בזאת אלא לעניין הקידוש וסעודה י"ט.

ב. נתפשט המנהג על פי חז'ק, להיות ניעורים כל ליל שבועות (ובח'ל בליל י"ט ראשון בלבד) לעסוק בתורה, וקוראים שלושה פסוקים מתחילה כל פרשה וסופה, וכן בנבאים וכותבים. ואח'כ' משניות משנה בראשונה ואחרונה מכל מסכתא, ואח'כ' אדר'א רבבה. ואיפלו תלמידי חכמים ובני הישיבות צריכים למדור בעניינים אלו, ולא יעסקו אzo בלמידה גمرا ופוסקים, אלא אם-כן נשאר פנאי'.

ג. אין נהגין בליל' ז' שער קריית שמע שעיל המטה, לאחר שאינם עניין יצח צוינים והעורדים

* עיין לב דוד להחיד' א פרק ל"א שלא טוב עושים הלומדים או עניינים אחרים ומשנים ממנה כל ישראל, לאחר שמקור עניין הלימוד בליל' ז' והוא רק מהוهر והאר'ג, מדוע ימאננו לקיים הסדר שתיקנו הם הילך עפי' שאיןם יודעים ברזי תורה, החשוב מוטל עליהם למדוד הסדר הללו עכט' ז' וכו'

כל השונה הלכות בכל יום מובטח לו שהוא בן העולם הבא
הספק ההלווה לחודש זה (לימוד 5 הלכות זה): חלק ג' סימן צ"ה סעיף א' עד סימן צ"ח סעיף י"ט, חלק ב' סימן ב' סימן ס"ב סעיף י"ז
ניתן להשיג חינוך לוח לימוד הלכות שנית בטלפון 02-6420535

הmesh מעמ' 1 אדם. ע"כ העצה הייעוצה, להזכיר שתמחר לילך להתודות בבית החיימ לפניהם אדון הכל בשבייל אביו שלפלוני, וטוב לך". (ועוד המשך מהרי"ץ לכתבו לו דברי מוסר).

כשהובא הניר המוחכר לפני הרב שלום הכהן נשיא הדור ונסתכל בו, מהו אנחנו היינו עושים במצב זה? כל אחד הוא לו אלף תירוצים, ואולי היה עושה מזה מחולוקת, מיהר להרבות בכחיה בדמעות שליש וברחטה גדולה, ותקף קם ורץ לבית החיימ. מי ראה אותו יוצא ואינו יוצא? נטוודה בתוך קחל ועדנה בנפש נכנענו וכי'.

לכתב מכתב כזה לנשיא הקהילה ולהוכחה אותו, אינני חשב שעבד מסוגל לזה. והוא מכתב עדין, אלם למשעה חריף.

ענוה והتابטלות

דבר נוסף. רואו את לשון מהרי"ץ כשהוא כותב על הפסוקים כשהוא חולק עליהם, באיזו עונה ובאיזה כבוד. "ואני עברו", "נרא לי כרך", או "זאת נשיקת עפר רגליי קשה על דבריו" ... אזה לשינוי של התבטלות, איך לשינוי של עונתו ממש רואים לאזרך כל הדרך שלא מחשיב את עצמו לכלהם. למרות שראים שהיה נברא רבא. כמו שכותב הרץ ב"סערת תימן", מהרי"ץ נמנה על גודלי ישראל שכמוו לא היה בתמים ואחריו לא קם ברוח דעת, שזכה את הרבים בכל מה שהוא. ובכל זאת הכתיבה שלו מיתה בעונתו מופלגת. ע"פ שטענותיו הן קשיות של ברזול, אבל ביטל את עצמו - עבד.

מנהיגות ברמה

donegal נספה לנשיאותו ברמה של מהרי"ץ רואים מהמרקם היבאים: באחד מן הקרים הנגידים אירע שעדרים לא ידעו לחותם את שם על הגט. הם החליטו שיתנו לספר שיחותם במקום. מהרי"ץ כתוב להם כי מה שהה עד היום היה, כדייך וזה כשר. אבל מעתה והלא אסור לעשות את זה. והיה שם מישחו שמכונה בשם "מאירי", והוא התנגד: יש לו ראות להתייר. והתחילה להביא מכל מני ספרים, ויש בהגחות אשורי וכו' כל מיני בלבולים - לא הבין בין ימיינו לשמאלו, וכאליו שווה מותר לכתהלה.

את תגובתו של מהרי"ץ ל"מאירי" הנ"ל אפשר לראות בשורת "פעולות צדייק" (חלק

בבית הכלא

לאחר חמיש עשרה שנים נדותם חור מאירי יהיא לתימן. בשנת שכ"ח היה מאירי יהיא בצענעם, העיר בה נולד. אלם להוותו, היהתו זו שנה קשה מאד לו וליהודי העיר כולם. האימאמ גלחם בתורכים, כבש מידם את הארץ, אך מכיוון שהשחש ביהודים שמעמדו לצדם של תילם. מהרי"ץ הוא איש שקפוץ - השעמיד את מגני תימן על תילם. היהתו זאת מהפהה. עד דורו היהת ירידה לגלי הים. כי לעשות את הספרים שלו, היהתו מוחוץ לתימן, הילכו ובטלו שמכונה ושקעה של מגני תימן. הספרים שבאו מוחוץ לתימן, הילכו ובטלו שמכונה את כל המגנים. ואו קם מהרי"ץ והויכח שמנגני אבותינו הם העיר. והיה צדיך לה שבני דרכם: א. והקפק גдол ובקיאות עזומה בספריה הפסוקים לדורות את המקורות לשיטתו, ב. להעניק ולהבין דבר מתוך דבר, עניינים שאיןם כתובים במפורש, ולהעמיד מנגני אבות על תילם. לאור תורתו אנחנו הולכים, ותגנצב"ה, Amen.

ספריו

ימי שבתו של מאירי יהיא בבית האסורים לא יצאו לבטלה, באותו זמן החל לכתוב את ספריו החשובים "ספר המוסר", והפירוש לتورה "צדקה לדרכ", ועוד חיבורים שאבדו ושלא

**כמו הר"ר
יהיא
אלצ'אהרי
וץ"ל
בדול
ישראל**

יצאו לאור.

מתוך חידושיו על הרמב"ם, מביא מהרי"ץ בספריו "זכות תורה" על הלכות שחיטה, וכן הועתק להלכה ולמעשה לספר המפורסם "מקור חיים".

בספר "צדקה לדרכ" מבאר מאירי יהיא את פסוקי התורה בדרכים שונות. יש כאן המבאים על-פי הסוד, ויש על דרך המדרש או על-פי הקבלה. לעיתים מזכיר מאירי יהיא עניינים הקשורים במסעותיו הרבים, ולפעמים נזכרים בפירושו עניינים הקשורים בחיי היהודיים בתימן. בחיתמת ספריו אנו קוראים שמחבריו כתבו בהיותו נתון בנסיבות קשים מאוד.

הספר השני שכתב מאירי יהיא בשנות מאסרו היה "ספר המוסר". ספר זה, בשם כן הוא, ספר מוסר, המלמד את האדם הליכות עולם ודרך נסונה לילך בה.

គתו עמדו לנו אכי"ר.

מאירי היה, הנקרא גם רב כי' זכריה, נולד בעיר צנעא, וشنvat מוקורת בספר חכמי תימן, שנולד בשנת 'ה' אלף רס"ת.

תלמיד חכם ומשורר

מאירי היה אחד ומפורסם מאנשי האשכבות שקבעו ליהדות תימן באורה תקופה. בספריו ובפירשוויו למסורת מתגלה לנו רק מעט מגדולתו העצומה בכל מכמני התורה, הן בדורות הנגליה והן בתורת הנסתר. פרט לו היה מאירי יהיא אחד מגודלי משוררייה של גלות תימן, ואך שהרבבה לכטוב שיריו קודש ופיוטים רבים, הרי שמחמת צוק העתים לא נשתרמו בידינו אלא רק חלק קטן מרינו ופיוטיו. גודלי ישראל בתימן העריכו מאד את פיוטיו של מאירי יהיא, וחילקם הוכנסו לתכלאל, פיווט אחד צורף לפויטי שמחת תורה, ושני הוכנסו לתוך "כתר מלכות" של רבי שלמה ابن גבירול, הנאמר מトー קדושה בבית הכנסת ביום הכיפורים.

MESSUTOT

בחיותו בן כארבעים שנה עזב מאירי יהיא את תימן ונדר לארצות נכר לראות את קהילות ישראל במקומות פוריהם. הוא ביקר במצרים, סוריה, בבל, הודו, כוש, פרס ורומא, ובנדוריו אלוי הירא את קהילות ישראל ואת חכמי התורה שהיו בתקופתו. הוא ספג אל קרבו את תורתם ולמד בכל מקום את המזוח שבו. מאוחר יותר, בכתבו את פירשו לتورה הוא מזכיר בו את כל הספרים שלמד בשנות נודדו, ספרים שלא היו מצויים בתימן.

ה ביקור בעיה"ק צפת

אלם גויל הכותרת של מסעתי הרבים והחוונים ליתה, ללא ספק, ביקרו בארץ ישראל. בחיותו בצת' עיר המקובלים, ביקר בישיבו של מרכז הבית יוסף מחד, ומאריך שמע מאירי יהיא גם את פלפוליהם של המקובלים מבית מדרשו של הארי"ץ בתורת הסוד. מאירי יהיא לא הסתפק בלימוד הקבלה, אלא ללקח עמו את ספריהם של חכמי הקבלה ותבאים עמו לתימן.

יום דהילולא ה-194 ל Maharreytz Zok

מתכים לראותו בהישג יד.

הagan rab Yitzchak Razabi Shlita", אמר הרב יחזקאל היגון הרב יחזקאל רצאי שביב שליט"א, אמר חידוש תורה בענין ירידת שבטי-יה לים סוף, והעמיק בהבנת הוכחה שהנה בינהם לפני קריית הים, כמו-כן עמד הרב על נקודות חשובות בהלכות החלטה לפני מנהגנו כדעת הרמב"ם ו מהרי"ז, הפחותות צהיר להבנת

אופן התחלת ומהותה, דברים המאיירים אודו מהרי"ז הגנותיו ומגינותו (מובאים בשער הגליון) כמו כן נשא בדברים הגאון הרב יפת טירוי שליט"א, שהרחיב את הדיבור בדיוני ספירת העומר,

כנס תורני אליכין

הגן הרב יצחק רצאי שביב שליט"א נעננה לקרייאתו של רביה של אליכין הגאון הרב חיים עדני שליט"א, ובאו להשתתף בכנס תורני שנערך ביום

רביעי ה' באדר במוקם. הרב רצאי שביב שליט"א - שהגיע עם תבורי הנהלת "פעולות זדיק" - התקבל בחום ע"י תושבי המקומם שהחליטו לעשות כנס תורני דוקא ביום זה.

הרב רצאי שביב שליט"א בירך את הנוכחים בכנס, דרש בכמה נושאים השובים, והביע את הערכתו העטומה ליום ברוכה זו ולהשתתפותה העוראה של התושבים, אשר בחרו דוקא ביום זה לשאוב מלאן חפניים דברי תורה ומוסר, ובכך לקדש שם שמם.

המרא דאתרא הרב חיים עדני שליט"א דרש בפני הציבור דברי תורה ומוסר מתובלים במשלים נפלאים. הרב חייק ועוד את הציבור להמשיך להמשיך בכניםים שוכבים מעין אלה באличין לחיזוק חומת הקדושה והיראה במושב המدول בארץ לבני עדת תימן.

מנחה הערב ר' שרון חוללי הי"ז שניהל את הכנס בטוב טעם ודעת, הודה לרב רצאי בשם כל המשתתפים על קרטרתו והקדיש מזמנו להנחיות לתושבי המקומם פרק מאלו' בתורת אבותינו הקדושים נ"ע. הוא הביע תקופה שכונס זה יהיה בסימן של תחילת קשר אמיץ בין קהילת בני אליכין לעמונות "פעולות זדיק" בכלל, והרב רצאי בפרט.

"פעולות זדיק" שמייף היום למעלה מ-150

בחורים ומצודד אותם ללימוד הלכות השונות אלו ע"י הענקת מלגות ופרסים. הרב שMRIYO יהודה שליט"א - חבר ועדת הבוחנים - שיטת את הקהל הקדוש בשלבים שקרומו להכתרה, ובינכירה התרומות עמוקה מבקיאות הרבה של בני הישיבות היקרים הי"ז ומסירותם וعملם בלימוד החומר.

הגן הרב יצחק רצאי שביב שליט"א התם את הערב בדרשה שרטקה את הציבור שהאונן בענין רב עד לאחר חצוט, בלא לחוש בזמן ההולך. ועדת הבוחנים נערכת למחזור ד' של המבחנים, ומאותל הצלחה לכל הבוחרים שיתו.

חتن שולחן ערוך המקוצר מzhou ג'
בענין מפלא ונכבד רב משתתפים הוכתרו בתני

הכתרה נערכה בחו"מ פסח באולמי "كونטיננטל"
בנין ברק, החתנים הם:

שולחן ערוך המקוצר מzhou ג' - סעρ הבה הי"ז - ראש העין
שנגן - שמואל הכהן מגורי הי"ז -بني ברק
חתן ישיבות קטנות - שמואל שמן הי"ז - אשדוד

סגן - דוד צפיריה הי"ז - קריית הרוצוג בנין ברק.
את הערב כבבו ב נכחותם: הגאון הרב יצחק רצאי שביב שליט"א, הרב שלמה צדוק שליט"א מטל מונד,
הרבי יוסף אביני שליט"א, והרב יעקב מועלם

שליט"א מרחבות.

הרבנים החשובים העלו על נס את חשבותנו הנדולה של שולחן ערוך המקוצר, ואת האיבוש והאהדות

שהתחו בינו בעודה. כמו כן הביעו הערכה عمוקה למפעל המבחנים של

הבחור אויריאל שמן הי"ז
הבחור דור צפיריה דרי"ז
הבחור דוד צפיריה דרי"ז
הבחור יוסוף אביני שליט"א
הבחור יעקב מועלם שליט"א

הרב יעקב מועלם שליט"א

הגן הרב יצחק רצאי שביב שליט"א

פעולות זדיק - על שם מהרי"ז זוק"

עמותה ארצית להפצת תורה ו מורשת אבותינו ק"ק תימן יע"א בראשות הרה"ג יצחק רצאי שביב שליט"א, בני ברק

* מכון להוצאה ספרים וכתבי * בית מדרש וכל ארכונים * שיורי תורה למוגדים, ילדים ונשים * כנסים יצירות * קון "מעשה נסיט" * ארגון בני היישובות * עולנים תורניים * יום דהילולא כ"ח ניסן * פסקי דין הלכה למעשה

קיבלה קהל ע"י הרב או שאלות בטלפון, אך ורק בין השעות 2.00-2.30 בצהרים. 9.30-10.00 בערב - בל"ג

חברי הנהלה: * מזכיר הרב, ארגון נכסים ועצורות, יהס' ציבר:

רח' טביב 6 נתניה.

טל. 052-598060, פלאפון 09-8651725. מועד בוגריה: רה' הס 6.

* מרכז סניף בני ברק, ארגון בני ישיבות, שיורי תורה לילדים, עירית עולנים:

ר' אנדר לדאני טלפקס. 03-67489111, פלאפון 050-869297.

מע למכתבים: תא. 1719 בני ברק. מיקוד 51117 סמלנסקי 4 נסיך מס' 422, נתניה, חישון מס' 1871111.

لتזרום: בנק המזרחי סניף מס' 1871111, סמלנסקי 4 נתניה, חישון מס' 422.

המעוניין לתרום להוצאה העלון לע"ג או להצלה וכו', יפנה לר' שלמה צדוק הי"ז